

Nr 2 2009

Medsols

Hej alla kärnkraftsmotståndare!

Så var det dags för en ny Medsols. Vi har fått många nya medlemmar som vi hälsar hjärtligt välkomna i kampen! Vi har haft ett årsmöte och valt en delvis ny styrelse (rapport på sidan 9 och presentation på sidan 10), en demonstration i Stockholm på Tjernobyldagen, som du kan läsa om här intill och vi kommer att vara i Almedalen den 30 juni och 1 juli. Du kanske också vill vara med där? Vi undersöker just nu vad det finns för övernattningsmöjligheter på Gotland. Hör av dig till oss om du är intresserad.

Efter Almedalen är det Hiroshimadagen den 6 augusti som vi hoppas att många folkampanjare deltar i. Ta kontakt med din lokala fredsorganisation om möjligheten att göra något gemensamt.

Naturligtvis fortsätter vi att vara aktiva i Milkas när det gäller avfallet och kommer till hösten (17-18 oktober) att anordna en konferens om kärnavfallet – från gruva till slutförvar. Ytterligare information om konferensen kommer att finnas på vår hemsida www.folkampanjen.se. Där finns också äldre Medsols som pdf-filer.

Den 29-30 augusti kommer MKG och Milkas (www.milkas.se), med MKG som huvudarrangör, att anordna en kärnavfallssträff för miljöorganisationer som arbetar med kärnavfallsfrågor. Mötet kommer att hållas i Östhammars kommun. åtminstone enligt vad de tidigare har sagt.

Syftet med mötet är att diskutera hur våra gemensamma resurser och krafter kan utnyttjas på bästa sätt.

Mer detaljer kring mötet kommer senare. Nu vill vi mest att ni bokar in detta datum i er kalender.

Svenska nätverket för kärnvapenedrustning har en viktig konferens den 6-9 november i Stockholm. Det gäller att finna en för den internationella fredsrorelsen gemensam strategi inför förhandlingarna om Icke spridningsavtalet (NPT) som äger rum 2010.

På kansliet finns nu åter bara en deltidstjänst. Ett stort och varmt tack till Anne-Mari! Tyvärr hade vi inte råd att behålla henne, för ekonomin är ganska skral. Det kostar massor med pengar att göra aktioner, seminarier och inte minst att trycka och skicka ut Medsols. Tack alla ni som skickat oss gåvor!

En inkomstkälla är vår försäljning. Nytt i sortimentet är svarta, långärmade tröjor i ekologisk bomull och bambu och muggar med solmärket på.

Har du något att berätta från din del av landet eller frågor som du vill ställa, artiklar som du vill ha införda så hör av dig. Du kanske vill vara med i Medsolsredaktionen? Förstärkningar behövs på alla fronter.

Vi vill också gärna ha din e-postadress så att vi kan skicka dig aktuell information. Skicka din e-postadress till oss på info@folkampanjen.se. Du som inte har tillgång till Internet kan naturligtvis ringa eller skriva till oss och få information.

Vi önskar dig en skön sommar!

Medsolsredaktionen.

FMKK
Tegelviksgatan 40
116 41 Stockholm
Telefon 08 84 14 90

Folkampanjen mot kärnkraft-kärnvapen

Folkampanjen är en partipolitiskt obunden ideell förening, som vill att vi alla ska hushålla med naturens resurser och tänka på naturens kretslopp.

Vi vill arbeta för att människorna på jorden ska få en bättre framtid, i ett väl utvecklat samhälle där vi använder energin mer effektivt och producerar el ur förnyelsebara energikällor. I

effektivisering, sol, vind och biobränslen, där hittar vi framtiden.

Folkampanjen samlar människor i en rörelse, och arbetar för en bred opinion mot kärnkraft och kärnvapen. Vi påverkar beslutsfattare, samlar information, granskar och kritiserar.

Gå med du också!

En vital och lärorik demonstration

En strålande vårsol lyste på kämpaglada i alla åldrar som lördagen den 25 april samlades på Mynttorget i Stockholm för att demonstrera mot kärnkraft och kärnvapen.

Den 26 april 1986 var dagen för katastrofen i Tjernobyl. Därför valde Folkampanjen mot Kärnkraft och Kärnvapen och ett stort antal medarrangörer just denna helg för sin demonstration, men också för att markera oron många känner inför den vändning kärnkraftsfrågan fått efter Alliansens förslag om avskaffande av avvecklingslagen och kärntekniklagens förbud mot nya reaktorer. En annan stor oro gäller en mängd prospekteringar och provborrningar efter uran runt om i vårt land.

Musik och banderoller

Detta var helgen då många andra aktiviteter också skulle gå av stapeln, men trots det var det cirka 450 demonstranter som med musik, sång, rungande ap-

Carina Gustafsson och Akko Karlsson i tåget.

Nästan 450 demonstranter med lysande solmärken

pellor, vajande banderoller och mängder av plakat med stora lysande solmärken satte sig i rörelse utmed Slottskajen, över Strömbro och vidare bort mot Sergelarkaden. Människor runt omkring hejade på med glada tillrop, en busschaufför vevade ner rutan och vinkade, en del anslöt sig till tåget. Kärnkraftsfrågan är inte död, det var helt tydligt!

Väl framme på Sergelarkaden avvek några demonstranter för olika aktiviteter, men detta uppvägs av andra lyssnare som satt på den breda trappan upp mot Drottninggatan eller som stod vid räckena runt omkring. Det är många som en lördag mitt på dagen passerar Sergels torg! Alla fick lyssna på angelägna och engagerade tal som ibland avlöstes med skön musik av gruppen Machmoum från Uppsala.

Bland de många talarna fanns skådespelare Solveig Ternström som numera också är riksdagsledamot för Centerpartiet. Hon höll ett starkt och känslomättat tal om varför hon säger nej till kärnkraft.

– Kärnkraften är som ett monster – en radioaktiv vulkan som förrädiskt ligger där och vilar lugnt, sa Solveig.

Om det ödesdigra och oupplösliga sambandet mellan ”fredlig” kärnkraft och kärnvapen talade författaren Eva Moberg. Ända från Arvidsjaur hade miljökampan Birgit Lindberg rest för att berätta om hotet mot våra hembygder – uranbrytning.

Detta för att bara nämna några.

Efteråt blev det, för dem som så önskade, soppa och kaffe i Adolf Fredriks kyrkas församlingslokaler. Alla kände sig stärkta och nöjda efter en upplyftande dag, men man beklagade massmedia som missat något så ovanligt som en kärnkraftsdemonstration med en mängd intressanta tal mitt i centrala Stockholm.

Text Inger Widell
Foto Karin Widell

För att läsa talen och se fler bilder från demonstrationen se: www.folkampanjen.se

Vi kan inte längre blunda för verk

Effekter av kärnbränslekedjan runtom i världen

Jag sitter och läser i dagens tidning. Långsamt känner jag skräcken sprida sig i min kropp och mitt medvetande. På första sidan av dagens Västgötablad läser jag rubriken: "Nytt tillstånd för gruvbolag" och inne i tidningen ännu en rubrik: "Nytt ja till uranbolaget ger tillstånd på 27 platser."

Nu har uranletande bolaget Continental Precious Minerals vunnit ännu en strid. De har fått undersökningstillstånd, också för 13 områden i södra delen av Skaraborg, närmare bestämt i Tidaholms, Falköpings och Skövdes kommuner. Sammanlagt har bolaget nu rätten att provborra på 27 områden.

Detta händer, trots ett massivt motstånd ifrån samtliga berörda kommuner! Jag trodde i min enfald att vi hade lagar i miljömedvetna Sverige som skulle förhindra att något sådant kunde hända. Men Länsrätten följer väl lagarna, så min stilla undran är: vad är det då för allvarliga brister i den svenska lagtexten som möjliggör för utländska bolag att komma hit och förstöra våra livsförutsättningar och roffa åt sig vinsterna från våra naturtillgångar, på vår bekostnad?

Någon säger att det aldrig kommer att gå så långt som till brytning, att kommunerna har vetorätt mot sådan verksamhet, men jag känner mig absolut inte lugnad av detta.

Varför skulle företaget investera mängder av pengar på att undersöka förekomst av uran och andra mineraler, ifall de såg det som omöjligt att få tillbaka sin investering och kamma hem vinster?

Nu infinner sig en otäck dejavu-känsla. Den kommer

ifrån mina många besök på indianreservaten i sydvästra och västra USA och mitt arbete med Ursprungsfolksrepresentanter genom åren. De vet bättre än de flesta människor vad det innebär att leva med följderna av den mäktiga energiindustrins hänsynslösa framfart.

Efter att ha lyssnat på deras vittnesmål, deras historiska erfarenheter och besökt platser som är utsatta och som tidigare utsatts för brytning av uran och kol, gamla utgrävningar och platser där kärnvapen provsprängts, önskar jag ingen levande varelse den erfarenhet som Ursprungsfolket gått igenom och fortfarande lever med.

Vilka betalar priset?

"Det som hänt oss, kan också hända dig och ditt folk" är en fras jag hört ifrån dem många gånger. Nu verkar dessa ord kunna besannas.

Det har blivit allt svårare att leva i det västerländska konsumtionssamhället med ett gott samvete. Det är uppenbart för mig att någonstans betalar andra människor och levande varelser priset för den västerländska materiella välfärden.

Produktionskedjan av varor och resurser är ofta inte synlig för dagens stressade människor, men bara för att flertalet inte

Professor Manuel F. Pino från Acoma reservatet i USA kämpar för att hans folk ska slippa effekterna av uranbrytningen.

ser problemen, betyder det inte att de inte finns. Möjligen kan den nuvarande utvecklingen här i Sverige på allvar väcka medvetandet hos en bredare allmänhet om att vi inte med gott samvete kan fortsätta att använda kärnkraft när brytning av råvaran – uran – orsakar så stort lidande.

Ursprungsfolket är i oproportionerligt hög grad drabbade av kärnbränslekedjans negativa effekter och det västerländska samhällets omätliga behov av billig ekologiskt ohållbart producerad energi.

– Det är alltid något de vill ha, som tillhör oss, som förstör

vårt naturliga sätt att leva, säger professor Manuel F. Pino från Acoma reservatet i New Mexico, USA.

När han säger "de", så menar han den amerikanska regeringen och de federala myndigheterna, samt multinationella och nationella företag.

USA:s största urangruva

Manuel är född och uppvuxen i Nordamerikas äldsta fortfarande bebodda indianby; Acoma Pueblo i New Mexico, USA. Acoma Pueblo ligger i hjärtat av vad som benämns Grants Mineral Belt – den största uranfyndigheten i USA. På grund av sina erfarenheter av hur hans folk påverkats av bland annat kärnbränsleindustrins framfart, arbetar han dygnets alla vakna timmar med de negativa effekter som denna verksamhet orsakat.

I mer än 30 år bröts uran mycket nära Acoma och Laguna Pueblos, i världens största öppna dagbrottsgruva för uran; The Jackpile Mine. Där bröts 400 miljoner ton malm under tiden 1951 – 1982, detta gav 24 miljoner ton uranmalm. Verksamheten genererade alltså 376 miljoner ton avfall.

Även på Navajo (Dineh) indianernas reservat bröts stora mängder uran. Uranet därifrån har till största delen använts till kärnvapenproduktion.

Uranbrytningen har fått mycket stora konsekvenser för människorna och miljön i sydvästra USA. Amerikas Ursprungsfolk är sedan lång tid tillbaka vana vid lidande. Det började när de första européerna anlände till

deras kontinent, som då kallades Turtle Island.

Ursprungsfolket stod i vägen för de nyanländas intressen. Först var det järnvägen, sen behövde den växande skaran européer mer mark, efter det följde guldrushen. I modern tid har det varit de så kallade naturtillgångarna som hägrat. Gemensamt för all denna girighet är att Ursprungsfolket alltid får betala ett högt pris för den omätliga västerländska hungern efter billig energi och snabba pengar.

– Först tog de ifrån oss markytan vi brukat och tagit hand om i tusentals år, säger Manuel Pino, efter att de försäkrat sig om att placera oss på vad de ansåg vara värdelös och svårödlad mark. Nu vill de även ta ifrån oss den marken och denna gång vill de åt det som finns UNDER markytan, också.

En historia av övergrepp

Nordamerikas indianer har under årtusenden haft en livsstil som är sant ekologiskt hållbar. Den har alltid garanterat liv åt kommande generationer. Hela deras sätt att leva innebär en stor respekt för allt annat som lever och ett ansvarstagande förhållningssätt gentemot naturen. Detta förhållningssätt resulterar i att naturens resurser aldrig helt förbrukas eller förstörs.

De är fortfarande väldigt medvetna om att allt vi människor behöver för att kunna leva och ha en god hälsa, kommer ifrån naturen – något som människor i västvärlden, paradoxalt nog, tycks ha glömt?

Människorna i sydvästra USA, som under lång tid utsatts för uranbrytning och framställning av så kallad Yellowcake (det extraerade uranet), har inte idag möjlighet att kunna förse sina barn med dessa grundläggande förutsättningar för liv.

Vinden blåser in radioaktivt damm och sand i byarna och på betes- och odlingsmarker. Regnen och smältvattnet spolar med sig det radioaktiva avfallet ner i grundvattnet och ut i floderna. Människorna och djuren dricker vattnet, äter grödorna som växt i nedsmittade jordar och äter köttet från djur som betat där.

Manuel Pino förklarade också för oss hur andra viktiga faktorer i Ursprungsfolkets traditionella livsstil påverkats negativt av gruvnäringen i området.

Innan gruvföretagen började sin verksamhet i området livnärde sig pueblofolket i stor utsträckning av jordbruk. De har i årtusenden odlat majs, squash och bönor, samt många andra grönsaker och frukter, och varit självförsörjande. Införandet av lönearbete påverkade den

Manuel F. Pinos hemby Acoma Pueblo ligger mitt i den största uranfyndigheten i USA.

kligheten

traditionella näringen negativt, då många upphörde att odla, och istället började arbeta i gruvorna.

Att leva med oron

Inga omfattande oberoende undersökningar har genomförts i området av hur miljö, grundvatten och hälsa hos människor och djur påverkats av uranbrytningen och framställningen av kärnbränslet. Människorna väntar fortfarande på att företagen och regeringen ska ta sitt ansvar att sanera och rena stora markområden.

Under tiden lever de, som ännu inte insjuknat eller dött, i ständig oro för sin hälsa och med en osäkerhet till följd av att de inte vet hur farligt det är att dricka vattnet där de bor och hur maten som växt i området påverkats. Allt de med säkerhet vet är att många i deras närhet drabbats av cancer och andra svåra sjukdomar, att missfall och missbildningar bland deras barn blivit mycket vanligt och att deras djur påverkats likadant.

De flesta har mycket lite att välja på – de måste äta maten som odlats lokalt och dricka vattnet, eftersom många idag lever i fattigdom.

Ursprungsfolken, oavsett var de bor i världen idag, tvingas föra en ojämn kamp mot mäktiga regeringar och rika multinationella företag, för att skydda och bevara de små landområden de har kvar, och de känsliga ekosystem som fortfarande inte är helt förstörda av exploateringen av så kallade naturtillgångar. Just nu dör människor i kampen för att skydda den plats de fötts på och känner ansvar för att skydda och bevara den åt kommande generationer.

Antingen det gäller kol, olja, uran, skog, vatten, guld eller andra mineraler, förgiftas och förstörs miljön av företagens framfart. I processen hotas unika urgamla kulturer av utrotning och mångtusenårig kunskap att gå förlorad för oss alla.

Det är så här verkligheten ser ut för de flesta av världens Ursprungsfolk, antingen de bor

i Sverige, USA, Sydamerika, Australien, Asien eller på andra ställen på vår vackra blå planet.

Att arbeta för Ursprungsfolkens Rättigheter är att arbeta för Livet och för kommande generationers liv här på Jorden. "All Life is Interconnected" är en fras som uttalats ofta vid mina besök i "Indian-Country" och vi bär alla ansvaret för allt som lever här på jorden, det är tyvärr så att många har glömt detta.

Citat ifrån Ursprungsfolkens Klimat toppmöte i Alaska i maj 2009:

"What you call resources – we call our relations" ("Det ni kallar för resurser – kallar vi för våra släktingar").

In Solidarity (I solidaritet).

For All My Relations and coming Generations (För alla mina släktingar och kommande generationer).

Text och foto:
Carina Gustafsson

E-mail: 1073gustafsson@telia.com
Hemsida: www.vild-eken.se

Rapport från Riksårsmötet 2009

Vi var ovanligt många som samlades till riksårsmöte i Uppsala den 28 mars. Det var också ovanligt många som ville ställa upp i styrelsen. Det lovar bra inför vårt fortsatta arbete.

Mötet beslutade att vi i och med årsmötet inleder ett kampanjår som pågår fram till 30-årsdagen av folkomröstningen den 21 mars 2010. Under kampanjåret skall vi vara synliga under politikerveckan i Almedalen, vi skall också försöka få så många som möjligt att åka till Östersund på

den alternativa miljömanifestationen där i samband med att EU-ministrarna håller sitt möte i Åre den 25-26 juli. Därefter blir det olika aktiviteter i samband med Hiroshimadagen den 6 augusti.

Höstens aktiviteter planläggs av den nya styrelsen. Har du idéer så meddela oss! Vi återkommer om detta i nästa Medsols.

Men mötet bestod inte bara av årsmötesförhandlingar. Vi hade också nöjet att få lyssna till Börje Hörnlund, som gav oss inblickar i det politiska rävspelet som har pågått och pågår än i dag när det gäller kärnkraftens vara eller inte

vara. På eftermiddagen och på kvällen visade dokumentärfilmen Lars Westman sin film "Jag har Cesium i blodet", en stark berättelse om den tragedi som ett brasilianskt samhälle drabbas av då en liten mängd radioaktivt material kommer på villovägar. Vi rekommenderar er att visa den filmen om ni arrangerar något möte.

Mötets slutpunkt blev överlämnandet av ett diplom till Thorild Dahlgren (och Ingeborg Kleinhans, som inte orkade delta i mötet) för outtröttlig kamp för en bättre värld!

Eia Liljegren-Palmær

Foto: Jan Ternhag

På mötet beslutades att 2009 skall vara ett kampanjår fram till 21 mars 2010.

Thorild Dahlgren tar emot ett diplom från Eva Linderöth för sitt arbete för en bättre värld.

Hur kan man tro på 100 000 år?

Slutförvaret av det svenska Kärnbränslet bör enligt SKB (Svensk Kärnbränslehantering) placeras vid Forsmark.

Man har gjort mycket grundliga undersökningar och beräkningar, innan Forsmark har utpekats som den lämpligaste platsen. Slutförvaret ska hålla i minst 100 000 år. SKB hoppas att kopparkapslarna med kärnavfall ska hålla längre än så.

Hur kan man tro och hoppas något sådant? 100 000 år!

Koppar korroderar. Sprickorna i berget kan väl utvidgas vid nästa istid. Nya, starka sprängmedel kan lanseras. Framtida terrorister kan sabotera slutförvaret.

För övrigt: 100 000 år är bara cirka fyra halveringstider för isotopen plutonium 239. Av varje gram plutonium 239 återstår efter 100 000 år en sextondel, det vill säga cirka 60 milligram. Och plutonium är ett synnerligen farligt gift. Plutonium angriper skelettet, och vid inandning ger det cancer.

Naturligtvis ska Sverige ta hand om sitt eget kärnavfall.

Men kärnkraftens avfallsproblem har ännu ingen säker lösning.

Thorild Dahlgren

Tidigare publicerad i Arbetarbladet 10 juni 2009.

Storsjöbygdsbor se hit!

Interimsstyrelsen, som utsågs 19 april efter demonstrationståget i Oviken, kallar till stämman: **28 juni kl 18 i Vattjoms bystuga**. För att fikan (och stolarna) ska räcka tar jag emot anmälningar.

Mötet ingår i en studiecirkel i regi av Studieförbundet Vuxenskolan: Att bilda en förening. Vi avser förstås att vår förening ska visa upp sig i Åre den 24 juli.

Det går att anmäla deltagande på diana.fernlund@telia.com eller telefon 070-333 90 93.

hälsar Diana

Det har skett demonstrationer och torgmöten på flera ställen i landet under april och maj: Mot uranbrytning i Oviken och Myrviken och mot kärnkraften i Helsingborg. Denna bild visar Lena Olsson (i mitten) som står och pratar med några personer innan mötet i Oviken kommit igång.

Redaktion

Redaktionskommitté för detta nummer har varit Carina Gustafsson, Eia Liljegren-Palmær, Olle Sjögren och Inger Widell. Sofia Härén och Thomas Daligk på Miljömagasinet har gjort layouten.

Artiklar, insändare, debatt och tips skickas till info@folkkampanjen.se eller FMKK, Tegelviksgatan 40, 116 41 Stockholm. Telefon 08 84 14 90.

Medsols finns också att ladda ner som pdf på hemsidan: www.folkkampanjen.se

Nästa nummer av Medsols kommer i september.

Styrelsemedlemmarna i FMKK:

Göran Bryntse, omval, ordförande tekn dr, grundexamen i teknisk fysik inkluderande kärnfysik, Dr i Pappersteknik. Jag har varit aktiv i miljörelsen sedan

Göran Bryntse.

1971 då jag kom med i Rädda Ljusnan hemma i Järvsö. Aktiv för linje 3 i folkomröstningen. Bor i Österå utanför Falun, nu avtalspensionär, var lektor i grafisk teknik vid Högskolan Dalarna 1984-2008. Även ordförande i SERO:s sektion för effektivare energianvändning.

Eia Liljegren-Palmær, omval, vice ordförande. Jag började min kamp mot kärnvapen med namninsamlingen "Stockholms-

Eia Liljegren-Palmær.

appellen" 1950. Sedan blev det kampen mot svenska atomvapen i AMSA. Bodde i Schweiz 1957-1969. Har varit politiskt aktiv i hela mitt liv. I början av 1970-talet för att Vänsterpartiet skulle säga nej till kärnkraften. Sedan kom Barsebäcksdemon-

strationerna. Gick med i Aktionsgruppen mot atomkraft i Göteborg. Under och efter folkomröstningskampanjen arbetade jag ideellt på kansliet där. Var också under flera år ordförande i lokalgruppen.

Mina intresseområden är främst internationellt samarbete, kärnvapen och lågdosstrålning.

Jan Ternhag, omval kassör och aktiv inom miljörelsen främst inom Älvräddarnas Samorganisation. Dessutom medlems-

Jan Ternhag.

sekreterare i Svenska Marathonsällskapet samt kassör i den sociala föreningen Kontaktnät Manuel. Folkkampanjens webmaster.

Peter Eller, omval. Var redan som 10-åring, på 1950-talet, inblandad i anti-kärnkraftsdiskussioner i skolan, helt enligt värderingarna som han hade

Peter Eller.

med sig hemifrån. Vid sidan om kärnkraftsmotståndet aktiv inom det nybildade Ekoteket ("arbete med alternativ energi").

1973 flyttade Peter till Ha-

ninge för att infria sitt löfte han hade gett två år tidigare – han ville få stopp på det planerade kärnkraftsreaktorbygget i kommunen. Där arrangerade han den hittills största anti-kärnkraftshearingen. 300-350 personer var närvarande. Stark mediabevakning, framförallt i radion, pågick hela tiden.

1974 grundade han Atombulletinen, 59 nummer publicerades under 12 år, 5 000 ex. per nummer som lägsta upplaga.

Nu mera kämpar han för att Miljömagasinet, där han är politiskt ansvarig, ska växa.

Carina Gustafsson, nyval, aktivist för ursprungsfolk och miljö. Koordinator/Ordförande i Nätverket Vild-Eken (www.vild-eken.se), styrelseledamot för Skandinaviskt Forum för Ursprungsfolkens Rättigheter.

Rolf Hansson, omval, kampanjledare för linje 3 i Söderhamns kommun 1979-1980, därefter 1980-1996 ordförande i Söderhamns lokalavdelning. Blev invald i riksstyrelsen 2001.

Rolf Hansson.

Jag har sedan början av 1980-talet arbetat aktivt med miljöfrågor i Broderskapsrörelsen. Till professionen är jag högstadielärare i Söderhamn.

My Leffler, nyval. Under slutet av 1970-talet vaknade mitt engagemang i kärnkraftsfrågan och jag deltog i flera miljöläger på Ven och i manifestationer (marscher) mot Barsebäck.

Aktiviteten inför folkomröstningen var stor inom lokalgruppen och vi var naivt omedvetna om vilka starka krafter vi kämpade mot.

Sveket när kärnkraftsmotståndet splittrades i linje två och tre och folkomröstningsresultatet blev ett faktum gjorde att jag, som så många andra, "gick i ide".

Under andra hälften av 1980-talet var jag ordförande i yrkesgruppen "Veterinärer mot kärnvapen". Här samarbetade vi med "Läkare mot kärnvapen" och ordnade flera seminarier med veterinärt fokus på livsmedel.

Efter Tjernobylyckan arbetade jag åtskilliga år med renslakt i nedfallsdrabbade områden. För att överhuvudtaget kunna godkänna renköttet höjdes åtgärdsnivån från 300 till 1 500 Bq/kilo.

För två år sedan vaknade tanken på ett folkligt upprop till vår regering, vilket utmynnade i en "Budkavle för en kärnvapenfri värld" (www.budkavlen.se).

Här är jag engagerad i Hälssingland och har också fört Budkavlen till Åland, som verkligen ligger i kärnkraftens skugga mellan Forsmark och Olkiluoto.

Eva Moberg, nyval, författare.

Inger Widell, nyval. Före detta lärare som älskar att skriva, måla och koppla av i naturen – helst vid havet på Österlen.

Blev helt övertygad om kärnkraftens absoluta omöjlighet 1972,

Inger Widell.

och var sedan engagerad i anti-kärnkraftsarbete till 1980, först i Växjö, sedan i Västerås.

Hösten 2007 kom jag med i Folkkampanjen igen.

Ska försöka få medlemmarna bli

mera delaktiga i FMKK:s arbete.

Tore Wolff, omval. En av FMKK:s två representanter i Milkas. Avfallsfrågan är Tores största intresseområde.

Rune Lanestrand, suppleant, nyval. Organiserade Nordiska miljölägret på Hven med 500 deltagare och Barsebäcksmar-

Rune Lanestrand.

schen 1976 med 20 000 deltagare. Var aktiv i kampen mot atomstation på Kynnefjäll i Bohuslän.

Självförsörjande småbrukare på Nyttorp i nordvästra Västergötland på gränsen till Dalsland. Redaktör för tidskriften Småbrukaren.

Ser GMO, kärnvapen och kärnkraft som de största miljöhoten.

Akko Karlsson, nyval, 40 år, Västervik-Kalmar län. Trädgårdsintresserad samlare av kulturväxter, biodlare och har

Akko Karlsson.

lantrashöns.

Ser utmaning i att generationsväxla all kunskap om kärnkraftskedjans baksidor och stödjare av radioaktiva "incidenter" globalt för upprättelse.

Bli medlem i FMKK!

Det enklaste sättet är att sätta in medlemsavgiften på PlusGiro-konto 30090-5

Medlemsavgift 200 kr – Familjemedlem 50 kr – Pensionär/arbetslös/studerande 100 kr
Stödmedlem 300 kr

Du kan också klippa ut och skicka in talongen nedan i ett frankerat kuvert.

Jag vill bli medlem i FMKK

Jag vill veta mer om FMKK

Namn .....

Adress .....

Postnr .....Ort .....

FMKK
Tegelviksgatan 40
116 41 STOCKHOLM

NYTT I BUTIKEN!

Detta eviga avfall – ny bok av Nils-Axel Mörner. Pris 200 kr

En annan nyhet är en svart v-ringad tröja i ekologisk rättvisemärkt bomull och bambu med litet solmärke. Den kostar 310 kr.

Muggar 3 dl i blått och beige, lergods. 85 kr styck

Den klassiska soltröjan i ekologisk bomull kostar 165 kr. Även den är rättvisemärkt.

OBS frakt tillkommer på alla varor.